

Arrest

nr. 100 068 van 28 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. APPELEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart de Russische nationaliteit te bezitten, van Tsjetsjeense origine te zijn en afkomstig te zijn van Solnetchnoye in de Republiek Dagestan.

U verklaart dat uw echtgenoot, M. S. A., op 2 of 3 april 2011 een oude vriend van hem, R. B., mee naar huis bracht. R. was een rebel en leefde een maand lang bij jullie ondergedoken in een afgesloten kamer.

Op 6 mei 2011 viel de politie bij jullie binnen en begonnen ze jullie huis te beschieten. R. kwam om in de schietpartij, uw man kon ontsnappen en u en uw twee kinderen werden gearresteerd. U was op dat moment zwanger. Uw kinderen werden diezelfde dag nog vrijgelaten, maar u werd een week lang vastgehouden. U werd zwaar mishandeld en kreeg op 11 mei 2011 een miskraam. U werd naar het

ziekenhuis gebracht waar u werd verzorgd. Uw ouders mochten u geld en verse kleren brengen. Na een tweetal uur werd u opnieuw naar het politiebureau gebracht en op 13 mei 2011 kon uw vader u uiteindelijk vrijkopen. U moest wel een uitreisverbod ondertekenen en mocht uw man contact met u zoeken, moest u de politie hiervan inlichten.

Op 14 mei 2011 hebt u de scheiding van uw echtgenoot aangevraagd. U dacht immers dat u hierdoor door de politie met rust zou worden gelaten.

De politie bleef twee à drie keer per maand bij u langskomen en telkens werden al uw huisgenoten ondervraagd, ook uw kinderen.

U had uw man gedurende een jaar niet meer gezien, maar in de nacht van 19 juni 2012 belde hij u plots op en wilde hij zijn kinderen zien. U ging naar buiten en jullie kregen ruzie.

Op 22 juni 2012 ontving u een convocatie waarmee u werd opgeroepen voor ondervraging. U werd op 25 juni 2012 bij de politie verwacht. U ging zelf niet naar de politie, maar uw vader ging in uw plaats om te zeggen dat hij u verbood om op die oproeping in te gaan. Uw vader werd terug naar huis gestuurd en op 26 juni 2012 werd u opgepakt. Op 30 juni 2012 werd u vervolgens weer door uw vader vrijgekocht. Opnieuw moest u een uitreisverbod ondertekenen.

Op 2 juli 2012 bent u dan met de bus vanuit Khasavyurt naar Moskou vertrokken, waar u een maand lang bij uw tante hebt gelogeerd. Zij probeerde via een kennis buitenlandse paspoorten voor u en uw kinderen te regelen, maar omdat u werd gezocht en u zich hierdoor niet kon laten registreren in Moskou, is dat niet gelukt. Uw tante is vervolgens op zoek gegaan naar mensen die u naar het buitenland konden vervoeren en zij vond een Pool die hiertoe bereid was.

Op 31 juli 2012 bent u dan in de laadruimte van een vrachtwagen naar België gereisd en op 2 augustus 2012 bent u hier aangekomen.

Dezelfde dag hebt u asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: uw Russisch paspoort, de geboorteaktes van uw kinderen Mi. en Mo., uw echtscheidingsakte, een convocatie en een busticket."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten nadat u problemen kreeg met de autoriteiten als gevolg van een bezoek van een vriend van uw man. Deze man bleek een rebel te zijn en doordat u en uw man hem onderdak hebben verleend, wordt u nu beschuldigd van medewerking aan de rebellen.

Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u te worden gevangengenomen.

Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u uw relaas en uw vrees voor vervolging niet geloofwaardig kon maken.

Meerdere punten dienen in dit kader te worden aangestipt.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw asielrelaas zich kenmerkt door een onaannemelijk gebrek aan initiatief om meer informatie te bekomen.

Dit gebrek aan initiatief kan geïllustreerd worden door het feit dat u onvoldoende pogingen hebt ondernomen om zich verder te informeren aangaande de kernelementen en de evolutie van uw problemen.

U verklaart dat u sinds u in België bent nog geen enkele keer contact hebt opgenomen met uw familie, noch via de telefoon, noch via internet, omdat u dat niet wilt, want u bent bang dat uw familie hierdoor problemen zouden krijgen (CGVS 2/10/12 p.3).

Wanneer u echter wordt gevraagd waarom uw familie problemen zou krijgen, mocht u hen contacteren, verklaart u dat u het eigenlijk niet weet (CGVS 2/10/12 p.4).

Wanneer u wordt gevraagd waarom u tante niet hebt gecontacteerd om nieuws over uw situatie te verkrijgen, antwoordt u opnieuw dat u bang bent om contact op te nemen, omdat zij problemen zou krijgen, terwijl u later zegt dat uw tante geen problemen zou krijgen omwille van u.

U verklaart dat u er eigenlijk niet bij stil stond om uw tante te contacteren, u had zo ver niet gedacht (CGVS 2/10/12 p.4).

Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw ongeïnteresseerde houding met betrekking tot uw problemen vandaag niet. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde zware problemen, mag immers verwacht worden dat zij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de situatie van de problemen en de evolutie ervan na het vertrek uit het land van herkomst, wat bij u niet het geval blijkt te zijn.

Hierdoor wordt ernstig afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Daarnaast bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas.

Zo verklaarde u dat R. B. gedurende een maand in uw huis heeft verbleven, maar verder details over deze persoon kunt u niet geven. Het enige wat u over hem weet is dat hij van hetzelfde dorp als uw man afkomstig is (CGVS 2/10/12 p.8).

U weet echter niet waarmee R. zich bezighield gedurende zijn verblijf in uw huis, u weet niet waarom hij moest onderduiken en waarom hij na een week toch niet kon vertrekken (CGVS 2/10/12 p.9,10).

Gedurende het verblijf van R. in uw huis, bleef uw man thuis van zijn werk, maar waarom dat nodig was, weet u niet (CGVS 2/10/12 p.10).

U verklaart dat u dat eigenlijk ook niet moest weten, want uw man was al van alles op de hoogte (CGVS 2/10/12 p.10) en als vrouw moet u uw man gewoon gehoorzamen zonder commentaar (CGVS 2/10/12 p.17).

Dat u dergelijke beperkte kennis hebt over een persoon die gedurende een volle maand bij u heeft ingewoond, is echter niet aannemelijk en hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw problemen verder aangetast.

Verder verklaarde u ook dat uw vader u tot tweemaal toe heeft vrijgekocht nadat u werd gearresteerd door de politie.

Hoeveel hij hiervoor heeft moeten betalen, weet u niet en u hebt het ook nooit aan uw vader gevraagd, want het interesseerde u eigenlijk niet (CGVS 3/09/12 p.20). U verklaart dat u werd vrijgelaten onder voorwaarden, maar over welke voorwaarden het hier gaat, kunt u opnieuw niet zeggen (CGVS 3/09/12 p.18).

Dit wordt door het Commissariaat-generaal niet geaccepteerd.

Wel verklaart u dat u een uitreisverbod hebt moeten tekenen (CGVS 2/10/12 p.14).

Dat u echter twee dagen hierna met het openbaar vervoer naar Moskou kon vertrekken is in dit kader zeer opmerkelijk. Door naar Moskou te reizen, werd uw uitreisverbod immers geschonden, waardoor u zich in het vizier van de autoriteiten verplaatste.

Dat uw broer er dus zonder problemen in geslaagd is om met uw paspoort bustickets te kopen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u een uitreisverbod zou hebben moeten tekenen.

Hierop volgend wordt uw algemene geloofwaardigheid dus ook verder aangetast.

Dat u bovendien verklaart nooit te hebben nagedacht over alternatieve manieren om Dagestan te verlaten, bevestigt verder het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas.

Over de regeling van uw internationaal paspoort bent u ook zeer vaag.

U verklaart dat uw tante aan een kennis van haar heeft gevraagd om een paspoort voor u te regelen, maar wie de man aan wie zij dit vroeg is, hoe hij heet, wat hij doet, waarom hij dat paspoort voor u zou kunnen regelen en hoe hij dat dan zou doen, dat weet u niet (CGVS 2/10/12 p.16, 3/09/12 p.24). Dergelijke onwetendheid over kernelementen van uw asielrelaas is niet acceptabel. Het betreft hier namelijk geen details, maar het gaat over essentiële gebeurtenissen die aan de kern van uw asielrelaas raken.

Voorts moet opgemerkt worden dat u een convocatie van 22 juni 2012 voorlegde, waaruit zou blijken dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht uit de Russische Federatie vormden, daadwerkelijk plaatsvonden.

Deze convocatie is echter niet van die aard dat deze bovenstaande vaststellingen kan wijzingen.

Er kan namelijk op geen enkele manier worden afgeleid waarom u werd opgeroepen, noch wat de omstandigheden voor deze oproeping waren. Er wordt vermeld dat u wordt opgeroepen voor verhoor, maar nergens wordt vermeld in welke hoedanigheid, in welke zaak of welk onderzoek u wordt opgeroepen.

Bijgevolg kan met deze convocatie niet worden bevestigd dat u daadwerkelijk wordt vervolgd omwille van de door u verklaarde redenen.

Bovendien vertoont de convocatie een vormelijk gebrek.

Er staat namelijk nergens een adres vermeld van de plaats waar u zich precies moet aanmelden voor verhoor. Enkel wordt vermeld dat u bij de ROVD van Khasavyurt moet zijn in bureau nummer 3.

Dit is opmerkelijk aangezien correcte en vormelijke modaliteiten normaliter kunnen verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties.

Hierdoor heeft het Commissariaat-generaal gegronde redenen om te twifelen aan de authenticiteit van dit stuk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt bovendien dat documenten in de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht, waardoor dit voorgelegde document de geloofwaardigheid van uw verklaringen in geen geval kan herstellen.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen.

Uw Russisch paspoort, de geboorteakte van uw kinderen en uw echtscheidingsakte bevatten immers enkel persoonsgegevens die door mij niet in twijfel worden getrokken. Het door u voorgelegde busticket bevestigt enkel dat u per bus van Khasavuyurt naar Moskou bent gereisd en dit wordt evenmin door mij betwist.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie.

Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen geviséerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers ondanks een relatieve stijging beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 november 2012 een schending aan van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, doordat zij niet werd erkend als vluchteling terwijl zij een convocatie neerlegde (zie het verzoekschrift, p. 3). *"zodanig dat haar verklaringen, dewelke geenszins tegenstrijdig zijn en gelijklopend, worden gestaafd door een objectief stuk en alsdan niet getwijfeld kan worden aan haar vrees voor vervolging"*.

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Volgens haar stelt de commissaris-generaal maar al te gemakkelijk dat stukken in de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht, wat *in casu* niet is aangetoond. Zij laat tevens gelden dat haar verklaringen tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal (zie p. 3) *"gelijklopend en geenszins intern tegenstrijdig (zijn) zodanig dat het verzoekster onredelijk voorkomt te stellen dat verzoekster de vrees voor vervolging niet geloofwaardig kan maken"* en voegt er aan toe dat zij afdoende bewijst heeft bijgebracht, waardoor vaststaat dat zij een gegronde vrees voor terugkeer naar haar land van herkomst heeft.

Zij vraagt aan de Raad (zie p. 4) *"de bestreden beslissing te vernietigen en de asielaanvraag van verzoeker gegrond te verklaren en haar derhalve als Vluchteling te erkennen"* ..

2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden (RvV, nr. 21.752 van 22 januari 2009).

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over

de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Het blijkt dat de commissaris-generaal de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze heeft onderzocht en de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt.

Diens beslissing is gebaseerd op de vaststelling dat verzoekster een onaannemelijk gebrek aan initiatief vertoont om meer informatie te bekomen aangaande de kernelementen en de evolutie van haar problemen; dat verzoekster onaannemelijk vaag bleef over R. M. die nochtans gedurende een volledige maand bij haar heeft ingewoond; dat haar algemene geloofwaardigheid verder wordt aangetast daar zij niet weet hoeveel haar vader heeft moeten betalen om haar vrij te kopen, zij dit bij gebrek aan interesse ook nooit gevraagd heeft en haar broer er blijkbaar zonder problemen in geslaagd was met haar paspoort bustickets te kopen hoewel zij verklaarde dat zij onder een reisverbod stond; dat zij erg onwetend is over de regeling omtrent haar paspoort; dat uit de convocatie die zij neerlegt, niet kan worden afgeleid waarom zij werd opgeroepen en in welke omstandigheden en dat deze convocatie bovendien een vormelijk gebrek vertoont waardoor er redenen zijn om te twijfelen aan de authenticiteitswaarde van het stuk en ten slotte dat de door haar neergelegde documenten de voorgaande besluiten niet kunnen wijzigen daar deze enkel persoonsgegevens en informatie aangaande haar reisweg bevatten die door de commissaris-generaal echter niet worden betwist.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zich beperkt tot het opwerpen van de schending van algemene beginselen van behoorlijk bestuur en het schetsen van een theoretisch kader omtrent deze beginselen, zonder *in concreto* aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing deze beginselen schendt.

Benadrukt wordt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn, als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden.

Gelet op het voorgaande weerlegt verzoekster de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die allen steun vinden in het administratieve dossier, niet. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoekster geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, kan inderdaad gesteld worden dat er actueel voor burgers in Dagestan, geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekster zelf aangevoerd tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

De commissaris-generaal heeft zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereid en gestoeld op een correcte feitenvinding.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekster werd opgeroepen voor twee verhoren, dat zij tijdens deze verhoren op 3 september en 2 oktober 2012 in bijzijn van haar advocaat, de kans kreeg om haar asielmotieven uiteen te zetten en bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men zich bij de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Men moet met andere woorden voor een beslissing staan waarvan men nauwelijks kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De bestreden beslissing staat geenszins in kennelijke wanverhouding tot de motieven waarop ze steunt. Er kan dan ook geen sprake zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizenddertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE